

Sygn. akt III A Uz 174/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący SSA Kazimierz Josiak (spr.)

Sędziowie: SSA Barbara Pauter

SSA Jacek Witkowski

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. W.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny we W.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia M. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 23 marca 2012 r. sygn. akt VIII U 1169/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 marca 2012 r., Sąd Okręgowy we Wrocławiu odrzucił odwołanie wnioskodawcy od decyzji KRUS-u z 17 września 2001 r. na podstawie art. 477⁹ § 3 kpc.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że przekroczenie terminu do wniesienia odwołania o ponad 10 lat jest nadmierne.

Z postanowieniem tym nie zgodził się wnioskodawca, wnosząc zażalenie. Podał w nim, że w dniu 24 stycznia 2012 r. złożył za pośrednictwem organu rentowego dwa pisma procesowe, tj.: wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji KRUS z 17 września 2001 r. oraz odwołanie od tej decyzji. Zarzucił, że Sąd I instancji nie rozpoznał wniosku o przywrócenie terminu w pierwszej kolejności, w związku z tym nie mógł orzec w przedmiocie odrzucenia odwołania od decyzji z 17 września 2001 r.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 477⁹ § 1 kpc odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie 1 miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Zgodnie zaś z brzmieniem § 3 powołanego wyżej przepisu, sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Z cytowanego przepisu wynika zatem wprost, że do odstąpienia od odrzucenia odwołania z powodu przekroczenia terminu niezbędne jest spełnienie obu warunków łącznie: przekroczenie terminu nie może być nadmierne i przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się. Tak więc tylko w przypadku stwierdzenia przez sąd, że zachodzą kumulatywnie obie przesłanki z art. 477⁹ § 3 kpc, sąd winien nadać odwołaniu bieg. Brak którejkolwiek z wymienionych przesłanek skutkuje zastosowaniem sankcji w postaci odrzucenia odwołania.

Na tle okoliczności faktycznych niniejszej sprawy stanowisko Sądu Okręgowego o nadmiernym i zawinionym przekroczeniu przez wnioskodawcę terminu do wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego jest zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wnioskodawca nie wykazał, że przekroczenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego nastąpiło z niezależnych od niego przyczyn. Przesłanka „niezależności” jest traktowana zarówno w doktrynie oraz judykaturze bardzo szeroko i jest sformulowaniem szerszym „od braku winy” w rozumieniu art. 168 § 1 kpc (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 1996 r., sygn. II URN 633/90, OSNP 1996/17/256).

Doręczenie decyzji, dokonane w trybie art. 43 kpa, tj. dorosłemu domownikowi, było skuteczne. Okoliczność, że osoba, której wręczono pismo za pokwitowaniem, nie oddała pisma adresatowi, nie ma wpływu na skuteczność doręczenia. Wnioskodawca, pomimo że osobiście nie odebrał wskazanej decyzji, miał świadomość, że KRUS wyłączył go z ubezpieczeń społecznych rolników, jak wskazał na rozprawie w dniu 23 marca 2012 r. Nawet wówczas winien złożyć odwołanie od zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania w dniu 23 stycznia 2012 r., tj. po upływie ponad 10 lat od doręczenia zaskarżonej decyzji uznać należy za wniesione z nadmiernym opóźnieniem.

Pamiętać należy, że ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest pozostawiona uznaniu Sądowi I instancji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05, LEX nr 277825), dlatego w przypadku odrzucenia odwołania wniesionego po terminie w trybie art. 477⁹ § 3 kpc nie jest możliwe zgłoszenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Reasumując, w niniejszej sprawie żaden ze wskazanych wyżej warunków nie został spełniony, toteż prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami Sąd Okręgowy odrzucił odwołanie M. W..

Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, oddalił je na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.